

[Andreasen (Forsinge).]

for Kartoffeleksportørerne, han her taler om, at det Krav, der er udtrykt i Lovforslaget, ikke mindst er fremkommet fra Kartoffeleksportørernes Side, idet de netop har høvedet, det vilde være ugørligt at gennemføre en Kontrol paa anden Maade, end der her er nævnt i Lovforslaget.

Oluf Pedersen: Hvis det ærede Medlem Hr. Prieme havde Ret i, at der ved dette Forslag skete en Monopolisering, vilde min Gruppe gaa imod Forslaget, men det ærede Medlem Hr. Prieme har ikke Ret i den Betragtning, at der gennem dette Lovforslag skabes et Monopol, thi ifølge § 3 skal man blot underskrive en Forpligtelse til at ville overholde de Regler, der gives for at faa Ret til at eksportere; det er der ikke noget som helst Monopol i.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 96 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Domsænd; offentlig Votering i Højesteret; Nævningernes Deltagelse i Strafudmaalingen m. v.).

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3275, jfr. Sp. 3009; Fremsettelsen findes i Tiden den Sp. 1050, jfr. Sp. 704).

Sagen sattes til Forhandling.

Hans Rasmussen: Det Lovforslag, der i dette Øjeblik sættes til Forhandling, giver mig ikke Anledning til synderlig mange Bemærkninger. For det første drejer Lovforslagets Hovedbestemmelser sig om Anliggender, hvorom der tidligere er ført grundige Forhandlinger her i Salen. Det tidligere Folketing har taget Stilling til de allerfleste af disse Spørgsmaal, og jeg skulde tro, at Stillingen til disse vil være den samme i dette Øjeblik som tidligere. Der vil utvivlsomt være Flertal for at fastsætte en Bestemmelse om, at Voteringen i Højesteret skal være offentlig, og jeg tror ligeledes, der fremdeles vil være Flertal for de fleste af de andre Hovedbestemmelser. Jeg skal om alle disse Spørgsmaal, som vi tidligere har

drøftet grundigt her, ikke fremsætte ret mange Bemærkninger — det vilde være ganske overflødigt. Jeg skal henvise til, hvad jeg paa min Gruppens Vegne ved tidligere Lejlighed har fremført. Maa jeg blot om Spørgsmaalet: Højesterets Deling og det øvrige, der er paatænkt indført for Højesterets Vedkommende, have Lov til at sige, at jeg anbefaler Lovforslagets Bestemmelser i saa Henseende.

Jeg har tidligere udtalt, at jeg vilde finde det rimeligt, at man, naar man gaar ind for Indførelsen af Meddomsmands-Systemet og derved skubber Umiddelbarhedsprincippet mere i Forgrunden, da tilstræber at give Højesteret en noget mere tilbageskuddt Stilling, hvor det drejer sig om Bedømmelse af Beviser i Straffesager. Jeg synes, at dette vil være paa sin Plads, fordi Højesteret praktisk talt aldrig direkte stilles overfor Bevis eller overfor Vidner eller den sagsøgte. Højesteret dømmer praktisk talt altid paa „Papir“, og naar Forholdet er det, synes jeg, at det er i sin Orden, at Højesteret paa disse Omraader mere bliver en Revisionsdomstol.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg sætter stor Pris paa de Bestemmelser i Lovforslaget, i Henhold til hvilke Umiddelbarhedsprincippet i højere Grad kommer til at gøre sig gældende. Der er for mig ingen Tvivl om, at det har overmaade stor Betydning, at den Instans, der skal træffe Afgørelse om Straf, gør dette paa Grundlag af det Indtryk, som den faar af Vidneudsagn og i det hele taget af den direkte Berøring med sigtede og Vidner, saaledes som Tilfældet er, hvor Bevislighederne bliver fremført direkte. Det maa, synes jeg, være indlysende, at det, der der gør sig gældende, danner det bedste Grundlag for en sikker Afgørelse.

Jeg hilser ogsaa med Tilfredshed den Bestemmelse, der staar i Forbindelse dermed: Bestemmelsen om Indskrænkning af Forundersøgelsen, det, der er Tale om i § 818. I al Almindelighed synes jeg, at Forundersøgelserne og for øvrigt ogsaa Afhøringer paa Efterforskningsstadiet undertiden er noget for omstændelige og noget for langstrakte. Jeg har ofte haft Indtryk af, at der hos de Myndigheder, der beskæftigede sig med Forundersøgelse, har været en Tilbøjelighed til at gøre det hele fiks og færdigt saaledes, at det kunde ligge klappet og klart for den dømmende Myndighed. Disse Bestræbelser, der i saa Henseende har været udfoldet, har ført med sig, at meget skulde skrives op; men det forekommer mig, at jo mindre der skrives op, jo færre Pro-